

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

Talmud Navigator

סוטה-אלו נאמרין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
התם כהן הוא דידע.											!	◇	לב:
והאיכא: חטאת נקבה, עולה זכר											;	◇	לב:
התם מיכסיא באליה. תינח כבשה											!	◇	לב:
שעירה מאי איכא למימר?											;	◇	לב:
התם איהו דקא מיכסיף נפשיה, דאיבעי ליה לאיתווי כבשה וקאי מייתי שעירה.											!	◇	לב:
חטאת דעבודת כוכבים דלא סגי דלאו שעירה, מאי איכא למימר?											;	◇	לב:
התם ניכסיף וניזיל, כי הוכי דנכפר ליה.											!	◇	לב:
קרית שמע.											◇	■	לב:
מנלן?											^		לב:
דכתיב: (דברים ו) שמע ישראל, בכל לשון שאתה שומע.											!	◇	לב:
קרית שמע ככתבה, דברי רבי	תנו רבנן: [רבי]										◇	■	לב:
בכל לשון.	חכמים:										◇	■	לב:
מאי טעמא דרבי?											^		לב:
אמר קרא: (דברים ו) והיו, בהווייתן יהו.	[רבי]										!	◇	לב:
ורבנן?											^		לב:
אמר קרא: שמע, בכל לשון שאתה שומע.	[רבנן]										!	◇	לב:
ורבנן נמי הא כתיב והיו											;		לב:
ההוא, שלא יקראנה למפרע.	[רבנן]										!	◇	לב:
ורבי, שלא יקראנה למפרע מגליה?											;		לב:
נפקא ליה מדברים הדברים.	[רבי]										!	◇	לב:
ורבנן?											;		לב:
דברים הדברים לא משמע להו.	[רבנן]										!	◇	לב:
ורבי נמי הכתיב שמע											;		לב:
ההוא מיבעי ליה: להשמיע לאזניך מה שאתה מוציא מפיו.	[רבי]										!	◇	לב:
ורבנן?											;		לב:
סברי לה כמאן דאמר: הקורא את שמע ולא השמיע לאזנו - יצא.	[רבנן]										!	◇	לב:
לימא קסברי רבי: כל התורה בכל לשון נאמרה, דאי סלקא דעתך בלשון הקודש נאמרה, והיו דכתב רחמנא למה ליה?											;		לב:
איצטריך, משום דכתיב שמע.											!	◇	לב:
לימא קסברי רבנן: כל התורה כולה בלשון קודש נאמרה, דאי סלקא דעתך בכל לשון, שמע דכתב רחמנא למה ליה?											;		לב:
איצטריך, משום דכתיב והיו.											!	◇	לב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סוטה-אלו נאמרין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תפלה.												◊
רחמי היא, כל היכי דבעי מצלי.												◊
ותפלה בכל לשון?												?
לעולם אל ישאל אדם צרכיו בלשון ארמית	והאמר רב יהודה:											◊
כל השואל צרכיו בלשון ארמי - אין מלאכי השרת נזקקין לו, לפי שאין מלאכי השרת מכירין בלשון ארמי	דאמר רבי יוחנן:											◊
לא קשיא: הא ביחיד, הא בצבור.												◊
ואין מלאכי השרת מכירין בלשון ארמי?												?
יוחנן כהן גדול שמע ב"ק מבית קדש הקדשים שהוא אומר נצחו טליא דאזלו לאגחא קרבא לאנטוכיא. ושוב מעשה בשמעון הצדיק, ששמע בת קול מבית קדש הקדשים שהוא אומר בטילת עבדתא דאמר שנאה לאייתאה על היכלא ונהרג גסקלגס ובטלו גזירותיו, וכתבו אותה שעה וכיוונו	והתניא:											◊
ובלשון ארמי היה אומך												?
אי בעית אימא: בת קול שאני, דלאשמועי עבידא.												◊
ואי בעית אימא: גבריאל הוה												◊
בא גבריאל ולימדו שבעים לשון.	דאמר מר:											!
ברכת המזון.												◊
דכתיב: (דברים ה) ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך, בכל לשון שאתה מברך.												◊
שבועת העדות.												◊
דכתיב: (ויקרא ה) נפש כי תחטא ושמעה קול אלה, בכל לשון שהיא שומעת.												◊
שבועת הפקדון.												◊
אתיא תחטא תחטא משבועת העדות.												◊
ואלו נאמרין בלשון הקודש: מקרא ביכורים וחליצה כו' עד מקרא ביכורים כיצד? (דברים כו) וענית ואמרת לפני ה' אלהיך, ולהלן הוא אומר: (דברים כז) וענו הלויים ואמרו אל כל איש ישראל, מה ענייה האמורה להלן בלשון הקודש, אף כאן בלה"ק.												◊
ולויים גופיהו מנלן?												?
אתיא קול קול ממש, כתיב הכא: קול רם, וכתיב התם: (שמות יט) משה ידבר והאלהים יענו בקול, מה להלן בלשון הקודש, אף כאן בלשון הקודש.												◊
חליצה כיצד וכו'.												◊
ורבנן, האי ככה מאי עבדי ליה?												?
מיבעי להו: לדבר שהוא מעשה מעכב.												!
ור' יהודה?												?
מכה ככה.	[רבי יהודה]											!
ורבנן?												?
כה ככה לא משמע להו.	[רבנן]											!
ורבי יהודה, האי (דברים כה) וענתה ואמרה מאי עביד ליה?												?

<p>disputants- חולקים</p> <p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story- מעשה</p> <p>key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא</p> <p>challenge- קושיא</p> <p>question- שאלה</p> <p>answer- תירוץ</p> <p>proof- ראיה</p>
--	---

Talmud Navigator

סוטה-אלו נאמרין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מיבעי ליה, לאגמורי ללוים דבלשון הקודש.												לג:
ולילף קול ממש												לג:
ענייה ענייה גמיר, קול קול לא גמיר.												לג:
כל מקום שנאמר כה ככה ענייה ואמירה - אינו אלא לשון הקודש. כה - (במדבר ו) כה תברכו, (דברים כה) ככה - דחליצה, ענייה ואמירה - דלוים.	תניא נמי הכי, רבי יהודה:											לג:
ברכות וקללות כיצד? כיון שעברו ישראל את הירדן כו'.												לג:
(דברים יא) הלא המה בעבר הירדן - מעבר לירדן ואילך, דברי רבי יהודה, (דברים יא) אחרי דרך מבוא השמש - מקום שהמה זורחת, (דברים יא) בארץ הכנעני היושב בערבה - אלו הר גריזים והר עיבל שיושבין בהם כותיים (דברים יא) מול הגלגל - סמוך לגלגל, (דברים יא) אצל אלוני מורה - שכם, ולהלן הוא אומר: (בראשית יב) ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה, מה אלון מורה האמור להלן שכם, אף כאן שכם.	תנו רבנן: [רבי יהודה]											לג:
בדבר זה זייפתי ספרי כותיים, אמרתי להם: זייפתם תורתכם ולא העליתם בידכם כלום, שאתם אומרים אלוני מורה - שכם, אף אנו מודים שאלוני מורה שכם, אנו למדנוה בגזרה שוה, אתם במה למדתם הלא המה בעבר הירדן - סמוך לירדן דכתיב (דברים כו) והיה בעברכם את הירדן, אחרי דרך מבוא השמש - מקום שהמה שוקעת, בארץ הכנעני - ארץ חוי היא, היושב בערבה - והלא בין הרים וגבעות הן יושבין מול הגלגל - והלא לא ראו את הגלגל	תניא, אמר רבי אלעזר ברבי יוסי:											לג:
לא בא הכתוב אלא להראות להן דרך בשניה כדרך שהראה להן בראשונה, דרך - בדרך לכו ולא בשדות וכרמים, היושב - ביישוב לכו ולא במדברות, בערבה - בערבה לכו ולא בהרים וגבעות.	רבי אלעזר בן יעקב:											לג:
כיצד עברו ישראל את הירדן? בכל יום ארון נוסע אחר שני דגלים והיום נסע תחילה, שנאמר: (יהושע ג) הנה ארון הברית אדון כל הארץ עובר לפניכם. בכל יום ויום ליום נושאים את הארון והיום נשאוהו כהנים, שנאמר: (יהושע ג) והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נושאי ארון ה' וגו'.	תנו רבנן:											לג:
בשלשה מקומות נשאו כהנים את הארון: כשעברו את הירדן, וכשהסיבו את יריחו, וכשהחזירוהו למקומו וכיון שניטבלו רגלי כהנים במים חזרו המים לאחוריהם, שנאמר: (יהושע ג) וכבוא נושאי הארון עד הירדן וגו' ויעמדו המים הירודים מלמעלה קמו נד אחד	תניא: רבי יוסי:											לג:
וכמה גובהן של מים?												לד:
שנים עשר מיל על שנים עשר מיל, כנגד מחנה ישראל, דברי ר' יהודה	[רבי יהודה]											לד:
לדברין, אדם קל או מים קלים? הוי אומר: מים קלים, אם כן באין מים ושטפין אותן	אמר לו ר' אלעזר בר' שמעון:											לד:
אלא מלמד, שהיו מים נגדשין ועולין כיפין על גבי כיפין יתר משלש מאות מיל, עד שראו אותן כל מלכי מורח ומערב, שנאמר: (יהושע ה) ויהי כשמוע כל מלכי האמורי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש ה' את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברם וימס לבבם ולא היה בהם עוד רוח מפני בני ישראל. ואף רחב הזונה אמרה לשלוחי יהושע: (יהושע ב) כי שמענו את אשר הוביש ה' את מי ים סוף וגו', וכתיב: (יהושע ב) ונשמע וימס לבבנו ולא קמה עוד וגו'.	[ר' אלעזר בר' שמעון]											לד:
עודם בירדן, אמר להם יהושע: דעו על מה אתם עוברים את הירדן, על מנת שתורישו את יושבי הארץ מפניכם, שנאמר: (במדבר לג) והורשתם את כל יושבי הארץ מפניכם וגו', אם אתם עושין כן - מוטב, ואם לאו - באין מים ושטפין אותיכם.												לד:
מאי אותיכם?												לד:
אותי ואתכם.												לד:
עודם בירדן, אמר להן יהושע: הרימו לכם איש אבן אחת על שכם למספר שבטי ישראל וגו', וכתיב: (יהושע ד) למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם מהר לאמר מה האבנים האלה לכם וגו', סימן לבנים שעברו אבות את הירדן.												לד:
עודם בירדן, אמר להן יהושע: (יהושע ד) שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים הכן שתיים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה וגו'												לד:
יכול בכל מלון ומלון?												לד:
ת"ל: אשר תלינו בו הלילה.												לד:
אבא חלפתא ורבי אלעזר בן מתאי וחנניא בן חכינאי עמדו על אותן אבנים, וישערום, כל אחת ואחת שקולה כארבעים סאה, וגמירי, דטעונא דמדלי איניש לכתפיה - תילתא דטעוניה הוי.	[רבי יהודה]											לד:
מכאן אתה מחשב לאשכול, שנאמר: (במדבר יג) וישאוהו במוט בשנים, ממשמע שנאמר במוט, איני יודע שבשנים? מה תלמוד לומר בשנים? בשני מוטות												לד:
טורטני וטורטני דטורטני, הא כיצד? שמנה נשאו אשכול, אחד נשא רימון ואחד נשא תאינה, יהושע וכלב לא נשאו כלום	רבי יצחק:											לד:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
סוטה-אלו נאמרין	מאי דאמר															
מימרא	מאי דאמר															
אי בעית אימא: משום דחשיבי, ואי בעית אימא: שלא היו באותה עצה.																לד.
פליגי בה רבי אמי ורבי יצחק נפחא:																לד.
לדברי רבי יהודה - כחנייתן עברו, לדברי רבי אלעזר בר' שמעון - בזה אחר זה עברו	חד: [רבי אמי/רבי יצחק נפחא]															לד.
בין מר ובין מר - כחנייתן עברו, מר סבר: אדם קל, ומר סבר: מים קלים.	חד: [רבי אמי/רבי יצחק נפחא]															לד:
(במדבר יג) שלח לך אנשים																לד:
שלח לך - מדעתך, וכי אדם זה בורר חלק רע לעצמו? והיינו דכתיב: (דברים א) ויטב בעיני הדבר	ריש לקיש:															לד:
בעיני - ולא בעיניו של מקום. (דברים א)	ריש לקיש:															לד:
ויחפרו לנו את הארץ																לד:
מרגלים לא נתכוונו אלא לכושתה של ארץ ישראל, כתיב הכא: ויחפרו לנו את הארץ, וכתיב התם: (ישעיהו כד) וחפרה הלבנה ובושה החמה וגו'.	ר' חייא בר אבא:															לד:
(במדבר יג) ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור																לד:
דבר זה מסורת בידינו מאבותינו: מרגלים על שם מעשיהם נקראו, ואנו לא עלתה בידינו אלא אחד: (במדבר יג) סתור בן מיכאל, סתור - סתת מעשיו של הקב"ה, מיכאל - שעשה עצמו מך.	רבי יצחק:															לד:
אף אנו נאמר: נחבי בן ופסי, נחבי - שהחביא דבריו של הקב"ה, ופסי - שפסע על מדותיו של הקב"ה.	רבי יוחנן:															לד:
(במדבר י"ג) ויעלו בנגב ויבא עד חברון																לד:
ויבאו מבעי ליה																לד:
מלמד, שפירש כלב מעצת מרגלים והלך ונשתטח על קברי אבות, אמר להן: אבותי, בקשו עלי רחמים שאנצל מעצת מרגלים. יהושע כבר בקש משה עליו רחמים, שנאמר: (במדבר יג) ויקרא משה להושע בן נון יהושע, יה יושעך מעצת מרגלים. והיינו דכתיב: (במדבר יד) ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וגו'.	רבא:															לד:
ושם אחימן ששי ותלמי וגו'																לד:
אחימן - מיומן שבאחיו, ששי - ששמים את הארץ כשחתות, תלמי - ששמים את הארץ תלמים תלמים. .																לד:
ד"א: אחימן בנה ענת, ששי בנה אלש, תלמי בנה תלבוש.																לד:
ילידי הענק - שמעניקין חמה בקומתן																לד:
(במדבר יג) וחברון שבע שנים נבנתה																לד:
מאי נבנתה?																לד:
אילימא נבנתה ממש																לד:
אפשר אדם בונה בית לבנו קטן קודם לבנו גדול? דכתיב: (בראשית י') ובני חם כוש ומצרים וגו'.																לד:
אלא שהיתה מבונה על אחד משבעה בצוען																לד:
ואין לך טרשים בכל א"י יתר מחברון, (משום) דקברי בה שיכבי																לד:
ואין לך מעולה בכל הארצות יתר מארץ מצרים, שנאמר: (בראשית יג) כגן ה' כארץ מצרים																לד:
ואין לך מעולה בכל ארץ מצרים יתר מצוען, דכתיב: (ישעיהו ל') כי היו בצוען שריו																לד:
ואפילו הכי חברון מבונה אחד משבעה בצוען.																לד:
וחברון טרשים הוי?																לד:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראייה-!</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
סוטה-אלו נאמרין	מאי דאמר													
על גבי אבנים כתובה, שנאמר: (דברים כז) וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת וגו', ואחר כך סדו אותן בסיד	רבי יהודה:													לה:
לדברך, היאך למדו אומות של אותו הזמן תורה?	אמר לו רבי שמעון:													לה:
בינה יתירה נתן בהם הקב"ה, ושיגרו נוטירין שלהן וקילפו את הסיד והשיאוה, ועל דבר זה נתחתם גזר דינם לבאר שחת. שהיה להן ללמד ולא למדו	אמר לו: [רבי יהודה]													לה:
על גבי סיד כתובה, וכתבו להן למטה: (דברים כ) למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל וגו', הא למדת, שאם היו חזורים בתשובה היו מקבלין אותן.	רבי שמעון:													לה:
מ"ט דרבי שמעון? דכתיב: (ישעיהו לג) והיו עמים משרפות סיד, על עסקי סיד.	רבא בר שילא:													לה:
ור' יהודה?														לה:
כי סיד, מה סיד אין לו תקנה אלא שריפה, אף אותם הכותים אין להם תקנה אלא שריפה.	[רבי יהודה]													לה:
כמאן אזלא הא דתניא:														לה:
(דברים כא) ושבת שבי - לרבות כנענים שבחוצה לארץ שאם חזרין בתשובה מקבלין אותן	[תניא]													לה:
כמאן?														לו:
כר' שמעון.														לו:
בא וראה כמה נסים נעשו באותו היום: עברו ישראל את הירדן, ובאו להר גריזים ולהר עיבל יתר מששים מיל, ואין כל בריה יכולה לעמוד בפניהם, וכל העומד בפניהם מיד נתרז, שנאמר: (שמות כג) את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבא בהם וגו', ואומר: (שמות טו) תפול עליהם אימתה ופחד עד יעבר עמך ה' - זו ביאה ראשונה, עד יעבר עם זו קנית - זו ביאה שניה														לו:
אמור מעתה: ראוין היו ישראל לעשות להם נס כביאה שניה כביאה ראשונה, אלא שגרם החטא														לו:
ואחר כך הביאו את האבנים ובנו את המזבה וסדוהו בסיד, וכתבו עליהם את כל דברי התורה בשבעים לשון, שנאמר: (דברים כז) באר היטב והעלו עולות ושלמים ואכלו ושתו ושמחו, וברכו וקללו, וקיפלו את האבנים ובאו ולנו בגלגל, שנאמר: (יהושע ד) והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון, יכול בכל מלון ומלון? ת"ל: אשר תלינו בו הלילה, וכתיב: (יהושע ד) ואת שתיים עשרה האבנים האלה אשר לקחו וגו'.														לו:
צרעה לא עברה עמהם.	תנא:													לו:
ולא? והא כתיב: (שמות כג) ושלחתי את הצרעה לפניך														לו:
על שפת ירדן עמדה וזרקה בהן מרה, וסימתה עיניהן מלמעלה וסירסתן מלמטה, שנאמר: (עמוס ב) ואנכי השמתי את האמורי מפניהם אשר כגובה ארזים גבהו וחסון הוא כאלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת וגו'.	רבי שמעון בן לקיש:													לו:
שתי צרעות הואי, חדא דמשה וחדא דיהושע, דמשה לא עבר, דיהושע עבר.	רב פפא:													לו:
ששה שבטים עלו לראש הר גריזים כו'.														לו:
מאי (יהושע ח) והחציו?														לו:
כדרך שחלוקין כאן, כך חלוקין באבני אפוד.	רב כהנא:													לו:
שתי אבנים טובות היו לו לכהן גדול על כתיפיו, אחת מכאן ואחת מכאן, ושמות שנים עשר שבטים כתוב עליהם, ששה על אבן זו וששה על אבן זו, שנאמר: (שמות כח) ששה משמותם על האבן האחת וגו' שניה כתולדותם ולא ראשונה כתולדותם, מפני שיהודה מוקדם, וחמשים אותיות היו, עשרים וחמש על אבן זו ועשרים וחמש על אבן זו	מיתבי: [ת"ק]													לו:
לא כדרך שחלוקין בחומש הפקודים חלוקין באבני אפוד, אלא כדרך שחלוקין בחומש שני, כיצד? בני לאה כסידרו, בני רחל אחד מכאן ואחד מכאן, ובני שפחות באמצע, ואלא מאי אני מקיים כתולדותם? כשמותן שקרא להן אביהן ולא כשמות שקרא להן משה, ראובן - ולא ראובני, שמעון - ולא שמעוני, דן - ולא הדני, גד - ולא הגדי	רבי חנינא בן גמליאל:													לו:
תיובתא דרב כהנא תיובתא.														לו:
ואלא מאי והחציו?														לו:
חציו של מול הר גריזים מרובה מחציו של הר עיבל, מפני שלוי למטה.	תנא:													לו:

<p>disputants- חולקים statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה</p> <p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת story- מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>											
סוטה-אלו נאמרין	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
בא גבריאלי ולימדו שבעים לשון, לא הוה קגמר, הוסיף לו אות אחת משמו של הקב"ה ולמד, שנאמר: (תהלים פא) עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים. ולמחר, כל לישנא דאישתעי פרעה בהדיה אהדר ליה. אישתעי איהו בלשון הקדש, לא הוה קא ידע מאי הוה אמר, א"ל: אגמרי? אגמריה ולא גמר, אמר ליה: אישתבע לי דלא מגלית, אישתבע לו.											לז:
כי א"ל: (בראשית ג) אבי השביעני לאמור, א"ל: זיל איתשיל אשבעתך, אמר ליה: ואיתשיל נמי אדיך ואע"ג דלא ניחא ליה, א"ל: עלה וקבור את אביך כאשר השביעך.											לז:
יהודה מאי היא?											לז:
כשעמדו ישראל על הים, היו שבתים מנצחים זה עם זה, זה אומר אני יורד תחלה לים וזה אומר אני יורד תחלה לים, קפץ שבטו של בנימין וירד לים תחילה, שנאמר: (תהלים סח) שם בנימין צעיר רודם, אל תקרי רודם אלא רד ים, והיו שרי יהודה רוגמים אותם, שנאמר: (תהלים סח) שרי יהודה רגמתם, לפיכך זכה בנימין הצדיק ונעשה אושפיזן לגבורה, שנאמר: (דברים לג) ובין כתפיו שכן	דתניא, היה ר"מ אומר:										לז:
לא כך היה מעשה, אלא זה אומר אין אני יורד תחילה לים וזה אומר אין אני יורד תחילה לים, קפץ נחשון בן עמינדב וירד לים תחילה, שנאמר: (הושע יב) סבבוני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עוד רד עם אל, ועליו מפרש בקבלה: (תהלים טט) הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש, טבעתי ביון מצולה ואין מעמד וגו' (תהלים טט) אל תשטפני שכולת מים ואל תבלעני מצולה וגו'	אמר לו רבי יהודה:										לז:
באותה שעה היה משה מאריך בתפלה, אמר לו הקב"ה: ידידי טובעים בים ואתה מאריך בתפלה לפני? אמר לפניו: רבונו של עולם, ומה בידי לעשות? אמר לו: (שמות יד) דבר אל בני ישראל ויסעו, ואתה הרם את מטך - ונטה את ירך וגו'											לז:
לפיכך זכה יהודה לעשות ממשלה בישראל, שנאמר: (תהלים קיד) היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו, מה טעם היתה יהודה לקדשו וישראל ממשלותיו? משום דהים ראה וינוס.											לז:
אי אפשר לומר לוי למטה, שכבר נאמר למעלה, ואי אפשר לומר למעלה, שכבר נאמר למטה, הא כיצד? זקני כהונה ולויה למטה, והשאר למעלה	תניא, רבי אליעזר בן יעקב:										לז:
כל הראוי לשרת - למטה, והשאר למעלה	רבי יאשיה:										לז:
אלו ואלו למטה הן עומדים. הפכו פניהם כלפי הר גריזים - ופתחו בברכה, כלפי הר עיבל - ופתחו בקללה.	רבי:										לז:
מאי (דברים כז) על?											לז:
על - בסמוך											לז:
(ויקרא כד) ונתת על המערכת לבונה זכה	כדתניא:										לז:
על - בסמוך	רבי:										לז:
אתה אומר: על בסמוך, או אינו אלא על ממש?											לז:
כשהוא אומר (שמות ז) וסכות על הארון, הוי אומר: על - בסמוך.											לז:
הפכו פניהם כלפי הר גריזים ופתחו בברכה כו'.											לז:
ברוך בכלל ברוך בפרט, ארור בכלל ארור בפרט, ללמוד וללמד לשמור ולעשות - הרי ארבע, ארבע וארבע הרי שמונה, שמונה ושמונה הרי שש עשרה, וכן בסיני, וכן בערבות מואב, שנא': (דברים כח) אלה דברי הברית אשר צוה ה' את משה וגו', וכתוב: (דברים כט) ושמרתם את דברי הברית הזאת וגו', נמצא מ"ח בריתות על כל מצוה ומצוה.	תנו רבנן: [ת"ק]										לז:
ר"ש מוציא הר גריזים והר עיבל, ומכניס אהל מועד שבמדבר.	[רבי שמעון]										לז:
ובפולגותא דהני תנאי											לז:
כללות נאמרו בסיני ופרטות באהל מועד	דתניא, רבי ישמעאל:										לז:
כללות ופרטות נאמרו בסיני, ונשנו באהל מועד, ונשתלשו בערבות מואב, ואין לך כל דבר מצוה ומצוה שכתובה בתורה, שלא נכרתו עליה ארבעים ושמונה בריתות.	רבי עקיבא:										לז:
אין לך מצוה ומצוה שכתובה בתורה, שלא נכרתו עליה ארבעים ושמונה בריתות של שש מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים.	ר' שמעון בן יהודה איש כפר עכו אמר משום רבי שמעון:										לז:
לדברי רבי שמעון בן יהודה איש כפר עכו, שאמר משום רבי שמעון: אין לך כל מצוה ומצוה שבתורה, שלא נכרתו עליה ארבעים ושמונה בריתות של שש מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים, נמצא לכל אחד ואחד מישראל שש מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים.	רבי:										לז:
מאי בינייהו?											לז:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>													
סוטה-אלו נאמרין	מאי דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
ערבא וערבא דערבא איכא בינייהו.	רב משרשיא:														לז:
כל הפרשה כולה לא נאמרה אלא בנואף ונואפת:	דרש רבי יהודה בן נחמני מתורגמניה דרבי שמעון בן לקיש:														לז:
(דברים כז) ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה וגו' - בארור סגי ליה? אלא, זה הבא על הערוה והוליד בן, והלך לבין עובדי כוכבים ועבד עבודת כוכבים, ארורין אביו ואמו של זה שכך גרמו לו.															לז:
(דברים יא) ונתת את הברכה על הר גריזים ואת הקלה וגו'	ת"ר:														לז:
מה תלמוד לומר?															לז:
אם תלמד שתהא ברכה על הר גריזים וקלה על הר עיבל															לז:
הרי כבר נאמר: (דברים כז) אלה יעמדו לברך את העם על הר גריזים, וכתוב: (דברים כז) ואלה יעמדו על הקלה בהר עיבל															לז:
אלא להקדים ברכה לקלה															לז:
יכול יהיו כל הברכות קודמות לקלות?															לז:
תלמוד לומר: ברכה וקלה, ברכה אחת קודמת לקלה, ואין כל הברכות קודמות לקלות															לז:
ולקיש ברכה לקלה, לומר לך: מה קלה בלויים אף ברכה בלויים, ומה קלה בקול רם אף ברכה בקול רם, ומה קלה בלשון הקודש אף ברכה בלה"ק, ומה קלה בכלל ופרט אף ברכה בכלל ופרט, ומה קלה - אלו ואלו עונין ואומרים אמן, אף ברכה - אלו ואלו עונין ואומרים אמן.															לז:
ברכת כהנים כיצד? במדינה אומר אותה שלש ברכות, ובמקדש - ברכה אחת															לז:
במקדש אומר את השם ככתבו, ובמדינה - בכינויו															לז:
במדינה כהנים נושאים את ידיהן כנגד כתפיהן, ובמקדש - על גבי ראשיהן, חוץ מכהן גדול, שאינו מגביה את ידיו למעלה מן הציץ	[ת"ק]														לז:
אף כהן גדול מגביה ידיו למעלה מן הציץ, שנאמר: (ויקרא ט) וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם.	רבי יהודה:														לז:
(במדבר ו) כה תברכו - בלשון הקודש, אתה אומר: בלשון הקודש, או אינו אלא בכל לשון? נאמר כאן כה תברכו ונאמר להלן (דברים כז) אלה יעמדו לברך את העם, מה להלן בלשון הקודש, אף כאן בלשון הקודש	תנו רבנן: [ת"ק]														לז:
אינו צריך, הרי הוא אומר: כה, עד שיאמרו בלשון הזה.	רבי יהודה:														לז:
כה תברכו - בעמידה, אתה אומר: בעמידה, או אינו אלא אפי' בישיבה? נאמר כאן כה תברכו ונאמר להלן אלה יעמדו לברך, מה להלן בעמידה, אף כאן בעמידה	תניא אידך:														לז:
אינו צריך, הרי הוא אומר: (דברים י) לשרתו ולברך בשמו, מה משרת בעמידה, אף מברך בעמידה.	רבי נתן:														לז:
ומשרת גופיה מנלן?															לז:
דכתיב: (דברים יח) לעמוד לשרת.															לז:
כה תברכו - בנשיאות כפים, אתה אומר: בנשיאות כפים, או אינו אלא שלא בנשיאות כפים? נאמר כאן כה תברכו ונאמר להלן (ויקרא ט) וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם, מה להלן בנשיאות כפים, אף כאן בנשיאות כפים.	תניא אידך:														לז:
אי מה להלן כהן גדול וראש חודש ועבודת צבור, אף כאן כהן גדול וראש חודש ועבודת ציבור	קשיא ליה לר' יונתן:														לז:
אינו צריך, הרי הוא אומר: (דברים יח) הוא ובניו כל הימים, מקיש בניו לו, מה הוא בנשיאות כפים אף בניו בנשיאות כפים, וכתוב: כל הימים, ואיתקש ברכה לשירות.	רבי נתן:														לז:
כה תברכו את בני ישראל - בשם המפורש, אתה אומר: בשם המפורש, או אינו אלא בכינוי? ת"ל: (במדבר ו) ושמו את שמי, שמי המיוחד לי. יכול אף בגבולין כן? נאמר כאן ושמו את שמי ונאמר להלן (דברים יב) לשום את שמו שם, מה להלן בית הבחירה, אף כאן בבית הבחירה.	ותניא אידך: [ת"ק]														לז:
אינו צריך, הרי הוא אומר: (שמות כ) בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך, בכל מקום ס"ד? אלא מקרא זה מסורס הוא: בכל מקום אשר אבוא אליך וברכתך שם אזכיר את שמי, והיכן אבוא אליך וברכתך? בבית הבחירה, שם אזכיר את שמי בבית הבחירה.	רבי יאשיהו:														לז:
כה תברכו את בני ישראל - אין לי אלא בני ישראל גרים, נשים, ועבדים משוחררים מנין? ת"ל: (במדבר ו) אמור להם, לכולהו.	תניא אידך:														לז:
כה תברכו - פנים כנגד פנים, אתה אומר: פנים כנגד פנים, או אינו אלא פנים כנגד עורף? ת"ל: אמור להם, כאדם האומר לחבירו.	תניא אידך:														לז:

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראיה-</p> <p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- O</p> <p>מקרא- key:</p>															
סוטה-אלו נאמרין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מה תברכו - בקול רם, או אינו אלא בלחש? ת"ל: אמור להם, כדאם שאומר לחבירו.	תניא אידך:										■	◇	לה.		
נקטינן: לשנים קורא כהנים, ולא אינו קורא כהן, שנא': אמור להם, לשנים.	אביי:										■	◇	לה.		
נקטינן: כהן קורא כהנים, ואין ישראל קורא כהנים, שנאמר: אמור להם, אמירה משלהם תהא.	ואמר רב חסדא:										■	◇	לה.		
והילכתא כוותיה דאביי, ולית הילכתא כוותיה דרב חסדא.											■	◇	לה:		
(סימן: מתא"ה לברכ"ה דוכ"ן בעבוד"ה כו"ס מכי"ר נהנ"ה בעגל"ה)												◇	לה:		
מנין שהקב"ה מתאוה לברכת כהנים? שנאמר: (במדבר ו) ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם.												■	◇	לה:	
כל כהן שמברך מתברך, ושאינו מברך אין מתברך, שנאמר: (בראשית יב) ואברכה מברכך.	אמר רבי יהושע בן לוי:											■	◇	לה:	
כל כהן שאינו עולה לדוכן, עובר בשלשה עשה: כה תברכו, אמור להם, ושמו את שמי.	אמר רבי יהושע בן לוי:											■	◇	לה:	
חוששין שמא בן גרושה או בן חלוצה הוא.	רב:											■	◇	לה:	
ולא פליגי: הא דסליק לפרקים, הא דלא סליק לפרקים.												■		לה:	
כל כהן שאינו עולה בעבודה - שוב אינו עולה, שנאמר: (ויקרא ט) וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעולה והשלמים, מה להלן בעבודה, אף כאן בעבודה.	ואמר ר' יהושע בן לוי:											■	◇	לה:	
איני? והא ר' אמי ורבי אסי סלק?												○	◇	לה:	
רבי אמי ורבי אסי מעיקרא הוו עקרי כרעיהו, ממטא לא הוה מטו התם												!	◇	לה:	
לא שנו אלא שלא עקר את רגליו, אבל עקר את רגליו - עולה	וכדתני ר' אושעיא:											■	!	◇	לה:
אם הבטחתו שנושא את כפיו וחזור לתפלתו - רשאי	ותנן נמי:											■	!	לה:	
הא לא עקר	והוינן בה:											!	◇	לה:	
אלא דנד פורתא												!		לה:	
הכא נמי דעקר פורתא.												!		לה:	
אין נותנין כוס של ברכה לברך אלא לטוב עין, שנאמר: (משלי כב) טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל, אל תיקרי יבורך אלא יברך.	ואמר ר' יהושע בן לוי:											■	◇	לה:	
מנין שאפי' עופות מכירין בצרי העין? שנאמר: (משלי א) כי חנם מזורה הרשת בעיני כל בעל כנף.	ואמר ר' יהושע בן לוי:											■	◇	לה:	
כל הנהנה מצרי העין עובר בלאו, שנאמר: (משלי כג) אל תלחם את לחם רע עין וגו', כי כמו שער בנפשו כן הוא אכול ושתה יאמר לך וגו'.	ואמר ר' יהושע בן לוי:											■	◇	לה:	
עובר בשני לאוין, אל תלחם ואל תתאו.	רב נחמן בר יצחק:											■	◇	לה:	
אין עגלה ערופה באה אלא בשביל צרי העין, שנאמר: (דברים כא) וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה, וכי על לבנו עלתה שזקני ב"ד שופכי דמים הם? אלא, לא בא לדינו ופטרנוהו ולא ראינוהו והנחנוהו, לא בא לדינו ופטרנוהו בלא מזונת, לא ראינוהו והנחנוהו בלא לוייה.	ואמר ר' יהושע בן לוי:											■	◇	לה:	
בית הכנסת שכולה כהנים, כולן עולין לדוכן.	אדא א"ר שמלאי:											■	◇	לה:	
למי מברכין?												^		לה:	
לאחיהם שבשדות.	רבי זירא:											!	◇	לה:	
איני?												?		לה:	
עם שאחורי כהנים אינן בכלל ברכה	והתני אבא בריה דרב מנימין בר חייא:											■	?	◇	לה:
לא קשיא: הא דאניסי, הא דלא אניסי.												!	◇	לה:	
בית הכנסת שכולה כהנים, מקצתן עולין ומקצתן עונין אמנ	והתני רב שימי מבירתא דשיחוריי:											?	◇	לה:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>		<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>	
סוטה-אלו נאמרין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא			
לא קשיא: הא דאישתייר בי עשרה, הא דלא אישתייר בי עשרה.			! ◇
עם שאחורי כהנים אינן בכלל ברכה.	גופא, תנא אבא בריה דרב מנמיין בר חייא:		◇
פשיטא, אריכי באפי גוצי לא מפסקי, תיבה לא מפסקה, מחיצה מאי?			^
אפילו מחיצה של ברזל אינה מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים.	ת"ש, דאמר רבי יהושע בן לוי:		! ◇
צדין, מהו?	איבעיא להו:		^ ◇
נתכוון להזות לפניו והזה לאחוריו, לאחוריו והזה לפניו - הזאתו פסולה, לפניו והזה על צדדין שבפניו - הזאתו כשרה.	אבא מר בר רב אשי: ת"ש, דתנן:		! ◇